

Christillinen Tälkimulsto
Sille

Eläjänsä Korkeasti hptoin Runnollatetu-
le ja Korkeasti Oppenelle

Tatwasalon Pitäjän
Prowastille ja Kirkoherkalle,

Herr Magister

Carl Johan
Beckmannille,

Christillisen rakkauden puolesta, Herran
armon kautta, ylikertaisesti kokon pandu
ja wiiteen osaan jaettu, jotka laieki nhy-
den nuotin jälkeen taittan weisattaa waio-
ta erittäisin jolaisen päällä on
heidän nuottinsa,

Thomas Ragwaldin Posaalda.

Turusa Pead. K. Uead. Kirjan Prantäjällä
Joh. Christoph. Srenckellillä 1777.

Imprimatur
NICLAS HJELT
Fac. Th. Ab. Notis.

Ensimmäinen Osa.

W. K. O Jesu Christe wiatoin ic.

Dnousemus ja elämä, ja sieluin Piispa
wärewä, Jesu, Kuul rukonpent, Ja
ole matka kumpani.

2. Kulkeisan tietä mailman, Käsk Enge-
gelis oll seurasan, Ett he sen piisku lindui-
sen sieluni weisit Taitwaseen.

3. Sill aikani jo lähesty, Suo Jesu et-
ten hämmästy, Mut kilwottelen uskosa, We-
res ja anstos woimasa.

4. Ett pyhäis kruunun perisin, Ja wal-
keil waatteil seisoin edesäs niinkuin pal-
welia; Ah Jesu auta minua.

5. Drackain Oli-paimenen, Sun tngös
raucka pakenen, Kuin lugun lastul wadi-
tan, Joudu edestän wastaman.

6. Ett minä pyhain lammasien, Paradi-
sin asuwitten, Cherubimein, Seraphimein,
Kansa saisin weisat wimein.

7. Siin uudes Jerusalmisa, Ja Seura-
kunnas kirkkiasa, pyhäin Kaupungis awa-
ras, Engelein Kuoris ihanas.

8. Nyt hywäst jälken jäwäiset, Sugut ja
muutkin ihmiset, Puolison, Lapsen racka-
hat! rukoilkat JEsüst lackamiat.

9. Kuwettkat armoo kerjämän, Ett JEs-
sus uteen elämään Seit herätäis ja näte-
mään sen waran kuin on edejään.

10. Sodomian tuhji omenit, Ohdackeit
sielua pistäwit, JEsus teist poses karjaton,
Lunastettujans auttakon.

11. Täs piniäs lapos waltwomän, Hen-
ges ja uskos poistaman Oniaa ja mailman
kunniat, Kuin lopuld owat katterat.

12. Ah suokon Herra Jumala, Ett las-
woins edes ilolka saissimme toinen toistams
me terwehtä yhdes ollamme.

Toinen Osa.

W. 1. Warjel Jumal sinun sanas re.

Hywästi suuriwaldias ja armollinen Ku-
ningas, JEsus jo tääll ja tairwasas
luttakon hywax asias.

2. Ett sitte niistä iloitet Tairwasas iät
riemuiset, Kanssa kaikkein uskowitten, Tääll
edestäs rukoilitten.

3. Hy-

3. Hyvästi Herrald sunattu Drottning,
Jumalald aiwottu Ruokhin ommer ja ilori
ja loistawari walori.

4. Se Tairvallinen kirckaus, Jesuren
pyhä rackaus, ain sydämesäs walastkon, ja
Uikos khytil paistakon.

5. Hyvästi heimokunda suur, Runingan
Huone koria juur, Engelit teitä kaithekon,
Kuin tuli muuri warjelson.

6. He niitä kaickia kandeles, Jotka JE
susta palwele sin pyhäis taunistuksesä, Uikon
wanhurkkandesä.

7. Hyvästi myöskin Piipa suur, Joka
nyt olet tullut juur pääsi ja edeswastajar,
Seurakunnissa haldiar.

8. Jumala sunatkon sin toös, Ett ol-
sit kuin Lutherus myös, joka ei tätä mail-
maa rakendanut waan sieluja.

9. Ei rakastan myös ihmäns, Waan o-
maa pahaa sydändäns pelkäis enää kuin
Turckia, Anti-Christusta, Pawia.

10. Hyväst muut Esimieheni, Ja myös
skin wirtaweljeni, Kuin kansan valwelitte
tääl, Ja olit Seurakundain pääll.

11. Oh tietäkät se totisest, Ett tämä het-
ki ilmeisest tyll kerran silmät aukaise, Si
arwo mitän marane.

12. Silloin kuin saapi sanoman, Lähe-
työs kirjaa seuraman; Kost tule Posti

armotoin, autuas on Herras unetoin.

13. Siis älkät olko Herrat tääll Seura-
kunnis, waan sieluin pääll tehtät työtä
sill tavalla, kuin uskollinen palvelia.

14. Ah älkät unda pimia, Suruttomuus-
ta iltia, Undako hallit teissanne, Waan war-
tioitkat lambanne.

15. Sill häijy susi molembi lambait wai-
jo ja paimeni, ja on jo walitettawast ra-
dellut monda surkiast.

16. Ett luulkois suurex ihmeri, Jos N-
ri Pappi autuari, Mahta tull Herran es-
desä, Ehk oll on pyhäx saadnisa.

17. Ei sinä ole kyllä miel, Ett yhteis-
sesti autuar tääll kuskutte monda kuollesa,
Sill sitte duomiol tullesa.

18. Satte sen nähda toderi, kuin JEsus
tääll jo jekeri sanasans omibi osottan, Ett
harwat autuar tule waan.

19. Woi älkät suingan mielixi puhuko
ajankuluxi, Saarnois, Ripis, Muis tiloi-
sa, Kus olettt kuuliain joukosa.

20. Waan sieluil kehoituxeri, Ett tulstt
rakennuxeri paimenild oikein ohjatur, totu-
den tiel johdatetur.

21. Ettei he heitä helwetiis soimais wai-
woisa tulisis. Jumala itse tunnosa sarua-
kon Hengens woimasa.

22. Ett hänen kauttaus, hurstaudes sai-
sitt

sitt nimmärtä totudes, Jos olett sieluin autuutta halannet eli mailmaa.

23. Voi harwain tundo todista, Ett murhe kaikest woimasta on wirkans tähden heillä oll, Kuing woitwat seiso duomioll.

24. JEsus teill armonis lainatkon, Ja Hengen lahjat andatkon, Ett JEsustanne seuratte, Lambaansa hänell saatatte.

Kolmas Osa.

W. 1. Ah JEsu pysy tyhjänä 20.

Syvästi Seurakundani, Myin rackat sanan kuukiani, Te harwat uskos walitut, Mond ilman usket duomitut.

2. Nyt waroiton teit todella ja rackauden halulla: Ah rukoiltati siis hartahast, Ett armon saissitt Latwahast.

3. Niin paru kaiki silmäin pääll on monell ihmisellä tääll, Ettei näe sitä kaubia ja waluu Sangi ternia.

4. Josa hän kuollon warjon maas istupi, Ellei JEsus taas saa händä ulos johdatta, Ja surkiat sieluu walista.

5. Hän wapahta ne duomiosse, kuin osallises ansiosse pyntäwät syndins tunnon all, Ettei he kuolis kuolemall.

6. Mutuas jo eläis ollesans niin kuole,
Ett hän kuollesans rupe wastudest elämään.
Dng halu näit ymmärtämään.

7. Onnasta koetuksesta ja hengen vaikutu-
resta? JESUS siihen teit auttakoon, Armoll
ja sanall walaitkou!

8. Ah JESU kerran kuollut täältä, Kain
elät iäisesti wiel, Tee niistä kuolleist elas
wit, Kuins kuollos kautta lunastit!

9. Ett ihämis ja sieluisans, Sun Henges
heidän kuollesans o JESU olis elävä; sitt
autuum saisit peria.

10. Mutuas niin kuolloo aattele, Ettet
hän sitä karttele, Ei pelkä niinkuin wihol-
list, Waan toivo JESUST armollist.

11. Yht päivää ennen kuolemat Olkat
ain walmit kulkiat; tulis hän sitt kost tah-
tonsa, niin elätt kuolett Herrasa.

12. Sull ihmis rancka eläisäs, Kap, Ja
sändä on edesäs, Ja pnytä palwelligehens,
Perkel ja sinun JESUES.

13. Se jotas olet totellut ja vaikutu-
sell kuulellut, Se otta sinun kuollesas; Näit
koettele tunnosas.

14. Mutuas näit asioit huomaitse, Ja is
hianä duomitse, Ei duomit hän sitt Ju-
malald, waan JESUS autta surmajald.

Helms Osa.

W. 6. Mä herätetään aamulla.

Howästi riippi lapset te, Kuin Herran
pöydällä aivotte, Kakeikat, perän aatel-
kat, Ja Jumalata rukoilkat.

2. Että ihianne koetell, Te tiedäisitt ja
tutkistell, Jos olett ahdistureja, Syndein-
ne tähden murhesa.

3. Ongost teill hätää turwasta, taidat-
teko sen todista, Että sielunne sit halaja,
Kuing somitett ols Jumala.

4. Ah kuinga riipill menette, Kosk sihen
ikään tulette, Mikä teit sinne pakotta, Sun-
nettek synnin kaubiutta.

5. Wai muiden perästäö niin menette
Pyhiin pakoisiin, Ettei waan teitä paka-
nois kubitais eli mullikois.

6. Ja ettet te tuls hyljätty, Kosk tulet
joskus kubitax, Lain edes todistairi, Ja
kastet lasten tummigi.

7. Riipille kaikki aivotte, Ja Herran
pöydällä tahdotte; Muttt teistä riippi lapseni
Juur kipiäx tule Sjeluni.

8. Ettei tunnu teis yhtäkän, Sjelusam-
jano nälkäkän, Koskett pahuttan walittel,
Ett oma sydänd tutkistel.

9. Niin

9. Niin kaubia julma synneisä, Ihminen Herran edesä on juur kuin ihe Perkele, Jollei hän Jesust eheile.

10. Hän kelvolliser walmista, Ja Isäns edes taunista, Ne rippi lapsen armosa, Kuin owat ihmin tunnosa.

11. Ja sydämellisesti kans, Min rukoilewat Jesustans, Ett uskon sielus waiikutais, Joll hänen ansions omistais.

12. Ah kulkat, Sanon todesta, Kuin paljast papin pelwoista, Sentähden kirjaa lusette, Ett ihmisi waan häpette:

13. Jollette sydämestänne Tunni ylikämmisiänne, Ett kasten litton rickonet, Ja armost olett langennet.

14. Waickett juur sillä tawalla, Ett uskonaisell muodolla, Teis löytäis wika laillifest, mailman edes julkifest.

15. Niin kuiteng Herran edesä, Siin hirmuisimmas synnisa, Olette epäuskosa, Raickein suurimmas waarasa.

16. Sentähden teidän ensisti, Pitää juur sisällisesti syudinne tundoon tuleman, Sitt uskon lahjaa anoman.

17. Sill ei muut rippi huonesä, Syndejans suingan ander saa, Waan ne kuin Herran edesä, Murehti niita hengesä.

18. Ja ehi we n puhdistust, myös Pyhän

hän Hengen uudistust, Rukoile, Huoka,
päiwät nôt, Ett JEsus sielus tekis thôt.

19. Sitt otolliset Isälle, Ja soweliat ri-
pille olette HErran edesä, armon istuimen
wieresä.

20. Mhös ihe ripis rukoillen, Sanokat:
Ah mun JEsuren, Anna sun armos häl-
le mhös, opettajalle wirkans thös.

21. Ett sisällisen tilamme, Hengesä ma-
lat eteenme taidais sydämen päälle niin,
Ett tundohimme ottais kiin.

22. Sitte me juuri todella, Tähdell sy-
dämen halulla, Synnistä päästö etiskell,
taidamme kunniax Christusell.

23. Uskosa kiittäin JEsusta, Pois palait-
kat pahudesta, Ettei JEsus teist yhtäkän,
Raipais kuin miestä yhderän.

24. Olkat sen yhden kalvainen, Kunin mu-
sti HErran etehen JEsuren tygö palata,
Uskos tiit ä ja halata.

25. Ett omhi suuri laupius, Isäldä an-
dex andamus Tapahtuu rippi lapsille,
syndeins tunnos uskowille.

26. Viel Sacramendill memmesä rukoil-
kat silloin hengesä, Ett JEsus mahdollisi-
ri walmistais pöytäns wierairi:

27. Ann uskon wahwistusexi, Sjelullen
uder woimari, Sun ractaudes ateria mu-
stokes JEsus nautika.

28. Aut

28. Mut rummis weres woimasa, Olemat
minua sodasa ain wastan omaa sastaistut,
Ja sinun Jesu uskos tut.

29. Waan ah ei moni wanhingan, Endä
kuin heidän lapsenskan, Nyt tunne sitä sie-
lusans, Ett Herrä heill on wihoisans.

30. Ah Jesu Isää lepytä, Hengelläs
herät ripitä kaickia omas tunnosa, Ett näk-
sit epäuskonsa.

31. Saat heitä syndetns tundoohon, Ja
elävähan uskohon, Kuul Jesu toivoture-
ni, Sull kunniax tulkon neuwoni.

32. Jos wanhemmat täs ajasa, Kuita
Hän Mitin siasa lapsia owat kaswattan,
Heit Herras olsit opettan.

33. Mitin saist heistä nähä wiell, Ett
pian toinen mailma tääll lapsista kaswais
ajansans, Kuita nyt on turmellusefans.

34. Se kuullan, nähän lapsisa, Kuing
häins Julmis juonisa, Wanhemmat owat
käytöis, Paha puu pahois hedelmis.

35. Woi mädänneitä kandoja, Nyt sur-
kioit wanhembia, Joill myrkyllisi wesoja,
Kuin karmetten on poikia.

Viides Osa.

W. c. Niin JESU rakas päätetty ic.

Hyvästi sairat kuoliat, Meun peräsäni tu-
liat, erittät pirust aikanaas ja hänen
palwelurestans.

2. Sitt hyvän lämmas huoneen löydätt
ihanan laitunen. Ah autuas täällä jo sie-
lusans hala oll Taimaas HERRAN kans.

3. Hyvästi koko maailma, Sä surun al-
ho surkia, Kuin olet monda pettänyt, Hel-
wettiin alas nöstänyt.

4. Ah Jumal kuule kähäda, Ja sielut
parloi armahda: Älä anna ansio JESUKEN
tull huckan päällä syndisten.

5. Tul JESU joudit wastahan nitkä, Kuin
pahaan paickahan täällä koko elinaikansa,
Juur ovat putomassansa.

6. Mutta heit armon ajalla, Täll wit-
meis ehton lopulla; Se mahdollinen om-
bi sull, Älä heit huckan anna tull.

7. Ah HERRA suuri Jumala, Kaickwal-
dias rakas todella, JESUKEN ett myös Hen-
ges kautt, Käändymän heitä täällä aut.

8. Kostas aututtam rakastatt, Ja hyrod
tehdä halajat, nitä älä suutu kuitengan,
Waike he on sinun wihoittan.

9. Ah pahast maailmast pahembaan, He
muutta pois, Ei matkakaan ol pide kuin
yr askel sin, tuus perkel on koht heijä kiin.

10. Mut HErran lapses armosa, He
wisit eläis kuollesa on taäll jo autudestan-
sa, Uskosa Jesusesansa.

11. Heill matk on lyhy Taimaseen, Yr
askel iloon ijaiseen. Sinn astu uudell woi-
malla, Jesusen johdatuzella.

12. Hywästi surulliset te, Kuin syndein
tähden itkette, Ei Jesus teitä kadota, Jol-
lett waan händä unhohta.

13. Ah älkät sitä peljättö, Te katuwai-
set epäiltö, HErran muistos se päivä on,
Kost autta itkust ilohon.

14. Ottakat wastan ansio, Jong kautta
ombi Duomio pois pandu uskowaisilda,
Jesuseen turwawaisilda.

15. Jo lange äänen, Puhenti, Nyt wai-
pu ajatureni, muiston kans ynnä seisahdu,
Ja koko ruumis lakastu.

16. Silmäini aakun sukjetan, Korwaint
kuulo tukitan, Kielen ja suuni waikene,
Ommäärns toimi laukene.

17. Mun pääni, Käten, Jalkani, Jäse-
nen, Koko ruumini, luut, Suonet joka
paikastan, Kuolent on kaicki omistan.

18. Nyt Jesu läsnä olollas, Walaise kir-
laudel.

laudellas, Mun sieluani tyköndäs ann tjit
olla pösymäs.

19. Euo Henges siällisesti pahutell mua
rackasti, Hawoihis Jesu. mukuta, Armo-
sta armos ofota.

20. Kuul Jesu rukoureni, Ja anna laic-
ki waiwani loppua täsä ajasa, Ett lewos
saisin Laimasa.

21. Olistä, Rittä, Kunnioitta Isää
Herää Jumalata, Onnä Pojan
Pyhän Hengen kans, Ja
palwella kunniasans.

